तृतीयः प्रश्नः

॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अपां त्वेमंन्थ्सादयाम्यपां त्वोद्मंन्थ्सादयाम्यपां त्वा भस्मंन्थ्सादयाम्यपां त्वा ज्योतिषि सादयाम्यपां त्वायंने सादयाम्यण्वे सदेने सीद समुद्रे सदेने सीद सिठ्ठे सदेने सीदापां ख्ययें सीदापाः सिधेषि सीदापां त्वा सदेने सादयाम्यपां त्वां सूधस्थें सादयाम्यपां त्वा पुरीषे सादयाम्यपां त्वा योनौं सादयाम्यपां त्वा पार्थिसे सादयामि गायत्री छन्दंश्लिष्टुप्छन्दो जर्गती छन्दोऽनुष्टुप्छन्देः पङ्किश्छन्देः॥१॥

योनो पर्श्वदश च॥१॥॥———[१]

अयम्पुरो भुवस्तस्यं प्राणो भौवायनो वंसन्तः प्राणायनो गांयत्री वांसन्ती गांयत्रियै गांयत्रं गांयत्रादुंपा १ शु-रुंपा १ शोस्त्रिवृत्रिवृतों रथंतर १ रंथंतराद्वसिष्ठ ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वयां प्राणं गृह्णामि प्रजाभ्योऽयं देख्यिणा विश्वकर्मा तस्य मनों वैश्वकर्मणं ग्रीष्मो मान्सिस्त्रष्टुग्ग्रैष्मी त्रिष्टुर्भ ऐडमैडादंन्तर्यामाँ उन्तर्यामात् पंश्चद्शः पंश्चद्शाद्धृहद्वृंहृतो भ्रद्धांज् ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया मनः॥२॥

गृह्णामि प्रजाभ्योऽयम्पश्चाद्विश्वव्यंचास्तस्य चख्युंर्वेश्वव्यच्सं वर्षाणि चाख्युषाणि जगंती वार्षी जगंत्या ऋख्यंममृख्यंमाच्छु शुक्राथ्यंप्तद्शः संप्तद्शाद्वेरूपं वैरूपाद्विश्वामित्र ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया चख्युंर्गृह्णामि प्रजाभ्यं इदमुंत्तराथ्सुवस्त श्रोत्रशं सौवश् श्ररच्छ्रौत्र्यंनुष्टुप्छांर्घंनुष्टुभंः स्वारश् स्वारान्मन्थी मन्थिनं एकविश्श एकविश्शाद्वेराजं वैराजाञ्जमदंग्निर्ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया॥३॥

त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यं इयमुपरि मृतिस्तस्यै वाङ्गाती हेम्न्तो वाँच्यायनः पृङ्किर्हेम्न्ती पृङ्की निधनंवित्रिधनंवत आग्रयण आँग्रयणात्रिणवत्रयस्त्रिष्शौ त्रिणवत्रयस्त्रिष्शाभ्यार्थ शाक्कररैवते शाँकररैवताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया वार्चं गृह्णामि प्रजाभ्यः॥४॥

त्वया मनों जमदंग्निर्ऋषिं प्रजापंतिगृहीतया त्रिष्शचं॥२॥॥————[२]

प्राची दिशां वंसन्त ऋतूनाम् ग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणं त्रिवृथ्स्तोमः स उ पश्चद्रशवर्तिन्स्र्यविवयः कृतमयानां पुरोवातो वातः सानंग ऋषिर्देख्यिणा दिशां ग्रीष्म ऋतूनामिन्द्रो देवता ख्यत्रं द्रविणम्पश्चद्रशः स्तोमः स उ सप्तद्शवर्तिनिर्दित्यवाङ्वयस्त्रेतायानां दिख्यणाद्वातो वातः सनातन् ऋषिः प्रतीची दिशां वर्षा ऋतूनां विश्वे देवा देवता विद्॥५॥

वयों द्वापरोऽयांनाम्पश्चाद्वातो वातोंऽहभून ऋषि्रुदींची दिशा । शुरदंतूनाम्मित्रावर्रुणौ देवतां पुष्टं द्रविंणमेकवि । शः स्तोमः स उं त्रिणववंर्तनिस्तुर्यवाङ्वयं आस्कन्दो--ऽ यांनामुत्तराद्वातो वार्तः प्रत्न ऋषिंरूर्ध्वा दिशा । हेमन्तशिशिरावृंतूनाम्बृहस्पतिंदेवता वर्चो द्रविणं त्रिणवः स्तोमः स उं त्रयस्त्रि शवंतिनः पष्ठवाद्वयों ऽभिभूरयांनां विष्वग्वातो वार्तः सुपर्ण ऋषिः पितरंः पितामहाः परेऽवंरे ते नः पान्तु ते नोऽवन्त्वस्मिन्ब्रह्मंत्रस्मिन्ख्येत्रै-ऽस्यामाशिष्यस्याम्पुंरोधायांमस्मिन्कर्मन्नस्यां देवहृँत्याम्॥६॥

विद्वष्टुवाङ्वयोऽष्टावि ५ शतिश्च॥३॥॥=

`**૱**`

ध्रुविष्यितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासि ध्रुवं योनिमा सींद साध्या। उख्यस्य केतुम्प्रंथमम्पुरस्तांदिश्वनाँध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। स्वे दख्ये दख्यंपितेह सींद देवत्रा पृंथिवी बृंहती ररांणा। स्वासस्था तनुवा सं विंशस्व पितेवैधि सूनव आ सुशेवाश्विनाँध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। कुलायिनी वसुंमती वयोधा र्यिं नों वर्ध बहुल सुवीरम्ँ।॥७॥

अपांमितं दुर्मितिम्बाधंमाना रायस्पोषं युज्ञपंतिमाभजंन्ती सुवंधेंहि यजंमानाय पोषंमिश्वनाँध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। अग्नेः पुरीषमिस देवयानी तां त्वा विश्वं अभि गृंणन्तु देवाः। स्तोमंपृष्ठा घृतवंतीह सींद प्रजावंदस्मे द्रविणा यंजस्वाश्विनाँध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। दिवो मूर्धासि पृथिव्या नाभिविष्टम्भंनी दिशामिधंपत्नी भुवंनानाम्।॥८॥

ऊर्मिर्द्रप्सो अपामंसि विश्वकंमा त ऋषिरिश्वनाँध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। सजूर्ऋतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्वसंभिः सजू रुद्रैः सजूरांदित्यैः सजूर्विश्वैद्वैः सजूर्देवैः सजूर्देवैर्वयोनाधेर्ग्नयै त्वा वैश्वान्रायाश्विनाँध्वर्यू सांदयतामिह त्वाँ। प्राणम्मे पाह्यपानम्मे पाहि व्यानम्मे पाहि चर्खुर्म उर्व्या वि भाहि श्रोत्रंम्मे श्लोकयापस्पिन्वौषंधीर्जिन्व द्विपात्पांहि चतुंष्पादव दिवो वृष्टिमेरंय॥९॥

सुवीरं भुवंनानामुर्व्या सुप्तदंश च॥४॥॥-----त्र्यविर्वयंस्त्रिष्टुप्छन्दों दित्यवाड्वयों विराद्धन्दः पश्चांविर्वयों गायत्री छन्दंस्रिव्थ्सो वयं उष्णिहा छन्दंस्तुर्य्वाङ्वयोऽ-नुष्टुप्छन्दंः पष्ठवाद्वयों बृहती छन्दं उख्या वयंः सतोबृंहती छन्दं ऋषभो वयंः ककुच्छन्दों धेनुर्वयो जगंती छन्दों ऽ-नड्वान् वयः पङ्किश्छन्दो बस्तो वयो विवलं छन्दो वृष्णिर्वयो विशालं छन्दः पुरुषो वयस्तन्द्रं छन्दौ व्याघ्रो वयोऽ- नांधृष्टं छन्दंः सि रहो वयंश्छदिश्छन्दों विष्टम्भो वयोऽधिंपतिश्छन्दंः ख्वत्रं वयो मयंदं छन्दों विश्वकर्मा वयः परमेष्ठी छन्दो मूर्धा वयः प्रजापंतिश्छन्दंः॥१०॥

इन्द्रौग्नी अव्यंथमानामिष्टंकां द १ हतं युवम्। पृष्ठेन द्यावांपृथिवी अन्तरिंख्यं च वि बांधताम्॥ विश्वकंर्मा त्वा

पुरुषो वयष्यिङ्गिर्शतिश्च॥५॥॥

सादयत्वन्तरिंख्यस्य पृष्ठे व्यचंस्वतीम्प्रथंस्वतीम्भास्वंती १

सूरिमतीमा या द्याम्भास्या पृंथिवीमोर्वन्तरिंख्यमन्तरिंख्यं

छुर्दिषां पिन्व षद्वं॥६॥॥-

यच्छान्तरिंख्यं द हान्तरिंख्यम्मा हि रेसीर्विश्वंस्मै प्राणायापानायं व्यानायादानायं प्रतिष्ठायें चरित्राय वायुस्त्वाभि पांतु मुह्या स्वस्त्या छुर्दिषां॥११॥

शंतमेन तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींद। राज्यंसि प्राची दिग्वराडंसि दिष्युणा दिक्सम्राडंसि प्रतीची दिक्स्वराड्स्युदींची दिगिधंपत्यिस बृह्ती दिगायुंमें पाहि प्राणम्मे पाह्यपानम्मे पाहि व्यानम्मे पाहि चख्युंमें पाहि श्रोत्रंम्मे पाहि मनों मे जिन्व वाचंम्मे पिन्वात्मानंम्मे पाहि ज्योतिंमें यच्छ॥१२॥

मा छन्देः प्रमा छन्देः प्रतिमा छन्दों उस्रीविश्छन्देः पङ्किश्छन्दे उष्णिहा छन्दों बृह्ती छन्दों उनुष्टुप्छन्दों विराद्वन्दों गायत्री छन्देस्त्रिष्टुप्छन्दो जगंती छन्देः पृथिवी

विराद्धन्दो गायुत्री छन्दोस्रेष्टुप्छन्दो जगती छन्दः पृथिवी छन्दोऽन्तिरेख्वं छन्दो द्यौश्छन्दः समाश्छन्दो नख्यंत्राणि छन्दो मनुश्छन्दो वाक्छन्दंः कृषिश्छन्दो हिरंण्यं छन्दो गौश्छन्दोऽजा छन्दोऽश्वश्छन्दंः। अग्निर्देवतां॥१३॥

वातों देवता सूर्यों देवतां चन्द्रमां देवता वसंवो देवतां

रुद्रा देवतांदित्या देवता विश्वं देवा देवतां मुरुतां देवता बृह्स्पतिंदेवतेन्द्रां देवता वर्रुणा देवतां मूर्धासि राङ्गुवासि धरुणां युत्र्यंसि यमित्रीषे त्वोर्जे त्वां कृष्ये त्वा ख्येमांय त्वा यत्री राङ्गुवासि धरंणी धर्त्र्यंसि धरित्र्यायुंषे त्वा वर्चसे त्वौजंसे त्वा बलांय त्वा॥१४॥

देवताऽऽर्युषे त्वा पद्गीष्णा।———[७] आशुस्त्रिवृद्धान्तः पश्चदशो व्योम सप्तद्शः प्रतूर्तिरष्टाद्शस्तपो

नवद्शोंऽभिवर्तः संविष्शो धरुणं एकविष्शो वर्चौ द्वाविष्शः सम्भरंणस्रयोविष्शो योनिश्चतुर्विष्शो गर्भाः पञ्चविष्श ओजंस्त्रिण्वः ऋतुरेकत्रिष्शः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रिष्शो ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रिष्शो नाकः षद्रिष्शो विवर्तौऽष्टाचत्वारिष्शो धर्तश्चंतुष्टोमः॥१५॥

- उ -आृशुः सुप्तत्रि∜शत्॥८॥॥

अग्नेर्भागोऽसि दीख्वाया आधिपत्यम्ब्रह्मं स्पृतं त्रिवृथ्स्तोम् इन्द्रस्य भागोऽसि विष्णोराधिपत्यं ख्वत्रः स्पृतम्पंश्चदशः

इन्द्रंस्य भागोंऽसि विष्णोराधिपत्यं ख्यत्रः स्पृतम्पंश्चद्शः स्तोमो नृचख्यंसाम्भागोंऽसि धातुराधिपत्यं जनित्रः स्पृतः संप्तद्रशः स्तोमो मित्रस्यं भागोऽसि वर्रणस्याधिपत्यं दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविश्वाः स्तोमोऽदित्ये भागोऽसि पूष्ण आधिपत्यमोजः स्पृतं त्रिणवः स्तोमो वसूनाम्भागोऽसि॥१६॥ रुद्राणामाधिपत्यं चतुष्पाथ्स्पृतं चतुर्विश्वाः स्तोमे आदित्यानां भागोऽसि मुरुतामाधिपत्यं गर्भाः स्पृताः पश्चिवश्वाः स्तोमो देवस्यं सिवतुर्भागोऽसि बृहुस्पतेराधिपत्यश्

पंश्चिव्शः स्तोमों देवस्यं सिवृतुर्भागोंऽसि बृह्स्पतेराधिपत्यः समीचीर्दिशः स्पृताश्चंतुष्टोमः स्तोमो यावानाम्भागौं-ऽस्ययावानामाधिपत्यम्प्रजाः स्पृताश्चंतुश्चत्वारिश्शः स्तोमं ऋभूणाम्भागोंऽसि विश्वेषां देवानामाधिपत्यम्भूतं निशान्तः स्पृतं त्रंयस्त्रिश्शः स्तोमः॥१७॥

वस्तां भागोऽसि पद्वत्वारिश्शच॥९॥॥——[९]

एकंयास्तुवत प्रजा अंधीयन्त प्रजापंतिरधिपतिरासीत्तिसृभिः ब्रह्मांसृज्यत् ब्रह्मण्स्पतिरधिपतिरासीत् पश्चभिरस्तुवत भूतान्यंसृज्यन्त भूतानाम्पतिरधिपतिरासीत्सप्तभिरस्तुवत

भूतान्यसृज्यन्त भूतानाम्पात्राधपातरासात्स्प्ताभरस्तुवत सप्तर्षयोऽसृज्यन्त धाताधिपतिरा- सीन्नवभिरस्तुवत पितरोऽसृज्यन्तादितिरधिपत्यासीदेकाद्शभिरस्तुवत्त्वो-ऽसृज्यन्तात्वोऽधिपतिरासीत् त्रयोदशभिरस्तुवत मासा असृज्यन्त संवथ्सरोऽधिपतिः॥१८॥

आसीत्पश्चदशभिंरस्तुवत ख्वत्रमंसृज्यतेन्द्रोऽधिंपतिरासीत्स पशवों ऽसृज्यन्त बृहस्पतिरधिंपतिरासी- न्नवदशिंरस्तुवत . श्रद्रार्यावंसृज्येतामहोरात्रे अधिपत्नी आस्तामेकंवि शत्यास्तुवतै पशवों उसृज्यन्त वरुणो ऽधिपतिरासी त्रयों विश्शत्यास्त्वत

ख्युद्राः पृशवोऽसृज्यन्त पूषाधिपतिरासीत्पश्चवि शत्यास्तुवतार् पशवों ऽसृज्यन्त वायुरिंपतिरासीत्सप्तवि ईशत्यास्तुवत

द्यावांपृथिवी वि॥१९॥ ऐतां वसंवो रुद्रा आंदित्या अनु व्यायन्तेषामाधिपत्यमासीन्न

वनस्पतंयोऽसृज्यन्त सोमोऽ- धिंपतिरासीदेकेत्रि १ शतास्तुवत प्रजा अंसृज्यन्त यावानां चार्यावानां चार्धिपत्यमासीत्रयंस्नि १ शत

भूतान्यंशाम्यन्य्रजापंतिः परमेष्ठ्यधिपतिरासीत्॥२०॥ सं वृथ्सरोऽधिपतिर्वि पश्चित्रिश्च॥10॥॥————[१०]

इयमेव सा या प्रथमा व्योच्छंदन्तरस्यां चरति प्रविष्टा। वधूर्जंजान नवगञ्जनित्री त्रयं एनाम्महिमानंः सचन्ते॥

छन्दंस्वती उषसा पेपिशाने समानं योनिमनुं संचरंन्ती।

सूर्यपत्नी वि चरतः प्रजानती केतुं कृण्वाने अजरे

भूरिरेतसा॥ ऋतस्य पन्थामनुं तिस्र आगुस्रयों घर्मासो अनु ज्योतिषागुः। प्रजामेका रख्युत्यूर्ज्मेका॥२१॥

वृतमेकां रख्यति देवयूनाम्॥ चृतुष्टोमो अंभवृद्या तुरीयां यज्ञस्यं पुख्यावृषयो भवन्ती। गायत्रीं त्रिष्टुभं जगंतीमनुष्टुभंम्बृहद्कं युंआनाः सुवराभंरित्रदम्॥ प्रश्नभिर्धाता वि दंधाविदं यत्तासार् स्वसॄंरजनयत्पश्चंपश्च। तासाम् यन्ति प्रय्वेण पश्च नानां रूपाणि ऋतंवो वसानाः॥ त्रिर्शथ्स्वसार् उपं यन्ति निष्कृतर संमानं केतुम्प्रंतिमुश्चमानाः।॥२२॥

ऋतू श्स्तंन्वते क्वयंः प्रजान्तीर्मध्येछन्दसः परि यन्ति भास्वंतीः। ज्योतिष्मती प्रतिं मुश्चते नभो रात्रीं देवी सूर्यस्य ब्रुतानिं। वि पंश्यन्ति प्रावो जायंमाना नानांरूपा मातुरस्या उपस्थैं। एकाष्ट्रका तपंसा तप्यंमाना ज्ञान् गर्भम्महिमान्मिन्द्रम्। तेन् दस्यून्व्यंसहन्त देवा हन्तासुराणामभवच्छचीभिः। अनानुजामनुजाम्मामंकर्त सत्यं वदन्त्यन्विच्छ एतत्। भूयासम्॥२३॥

अस्य सुमृतौ यथां यूयम्न्या वों अन्यामित मा प्र युंक्त।

अभून्ममं सुमृतौ विश्ववेदा आष्टं प्रतिष्ठामविद्ि गा्धम्। भूयासंमस्य सुमृतौ यथां यूयमृन्या वो अन्यामित मा प्र युक्त। पञ्च व्युष्टीरनु पञ्च दोहा गाम्पञ्चनाम्नीमृतवोऽनु पञ्च। पञ्च दिशः पञ्चदुशेन क्रुप्ताः संमानमूर्भीर्भि लोकमेकम्॥२४॥

ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्यूषुष्यपामेकां मिह्मानंम्बिभित। सूर्यस्येका चरित निष्कृतेषुं घर्मस्येकां सिवृतेकां नियंच्छित। या प्रथमा व्यौच्छुथ्सा धेनुरंभवद्यमे। सा नः पर्यस्वती धुक्ष्वोत्तरामृत्तराष्ट्रं समाम्। शुक्रर्षभा नर्भसा ज्योतिषागाँद्विश्वरूपा शब्लीरिग्निकेतुः। समानमर्थः स्वपस्यमाना बिभ्रंती ज्रामंजर उष आगाः। ऋतूनाम्पत्नीं प्रथमेयमागादहां नेत्री जंनित्री प्रजानाम्। एकां स्ती बंहुधोषो व्यंच्छुस्यजींणां त्वं जंरयसि सर्वमन्यत्॥२५॥

ऊर्जुमेका प्रतिमुश्चमांना भूयासमेकं पत्र्येकान्नविर्श्यातिश्चं॥11॥॥———[११]

अग्ने जातान्त्र णुंदा नः स्पत्नान्त्रत्यजांताञ्चातवेदो नुदस्व। अस्मे दीदिहि सुमना अहेंडन्तवं स्या शर्मित्रवरूथ उद्भित्। सहंसा जातान्त्र णुंदा नः स्पत्नान्त्रत्यजांताञ्चातवेदो नुदस्व। अधि नो ब्रूहि सुमन्स्यमानो व्य स्याम् प्र णुंदा नः सपत्नान्। चतुश्चत्वारिष्शः स्तोमो वर्चो द्रविणश् षोड्शः स्तोम ओजो द्रविणम्पृथिव्याः पुरीषमसि॥२६॥

अप्सो नामं। एवश्छन्दो वरिवश्छन्देः शम्भूश्छन्देः परिभूश्छन्दे आच्छच्छन्दो मन्श्छन्दो व्यच्श्छन्दः सिन्धुश्छन्देः समुद्रं छन्देः सिल्ले छन्देः स्यच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो रथंत्रं छन्दो निकायश्छन्दो विवधश्छन्दो गिर्श्छन्दो अज्ञश्छन्देः सृष्टुप्छन्दोऽनुष्टुप्छन्देः क्कुच्छन्देस्त्रिक्कुच्छन्देः काव्यं छन्दौऽङ्कुपं छन्देः॥२७॥

पदपंङ्किश्छन्दोऽख्यरंपङ्किश्छन्दों विष्टारपंङ्किश्छन्देः ख्युरो भृज्वाञ्छन्देः प्रच्छच्छन्देः प्रख्यश्छन्द एवश्छन्दो वरिवश्छन्दो वय्श्छन्दो वय्स्कृच्छन्दो विशालं छन्दो विष्पर्धाश्छन्देश्छिदिश्छन्दो दूरोहणं छन्देस्तुन्द्रं छन्दौऽङ्काङ्कं छन्देः॥२८॥

अस्यङ्कुपञ्छन्दस्रयंस्त्रिश्शच॥12॥॥______[१२]

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद्रविणस्युर्विपन्ययाँ। समिद्धः शुक्र आहुंतः॥ त्व॰ सोमासि सत्पंतिस्त्व॰ राजोत वृत्रहा। त्वम्भद्रो असि कर्तुः॥ भद्रा ते अग्ने स्वनीक संदग्धोरस्यं स्तो विषुणस्य चारुः। न यत्तें शोचिस्तमंसा वरंन्त न ध्वस्मानंस्तनुवि रेप आ धुः॥ भृद्रं तें अग्ने सहसिन्ननींकमुपाक आ रोंचते सूर्यस्य।॥२९॥

रशंदृशे दंदशे नक्त्या चिदरूं ख्यितं दृश आ रूपे अन्नम्ं। सैनानींकेन सुविदन्ने अस्मे यष्टां देवा अयंजिष्ठः स्वस्ति। अदंब्यो गोपा उत नंः पर्स्पा अग्नें द्युमदुत रेविद्दितिह। स्वस्ति नो दिवो अंग्ने पृथिव्या विश्वायुर्धेहि यज्ञथांय देव। यथ्सीमिहं दिविजात् प्रशंस्तं तद्स्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। यथां होतर्मनुषः॥३०॥

देवतांता यज्ञेभिः सूनो सहसो यजांसि। एवानो अद्य संमुना संमानानुशन्नंग्न उश्तो यंख्यि देवान्॥ अग्निमींडे पुरोहिंतं यज्ञस्य देवमृत्विजम्। होतांर रत्नधातंमम्॥ वृषां सोम द्युमा असि वृषां देव वृषंव्रतः। वृषा धर्माणि दिधषे॥ सान्तंपना इद रहिवर्मरुंत्स्तज्जंजुष्टन। युष्माकोती रिशादसः॥ यो नो मर्तो वसवो दुर्हणायुस्तिरः स्त्यानि मरुतः॥३१॥

जिघा रेसात्। द्रुहः पाश्मप्रति स मुंचीष्ट् तिपंष्ठेन्

तपंसा हन्तना तम्। संवथ्सरीणां मुरुतः स्वर्का उरुख्ययाः सगंणा मानुषेषु। तेंऽस्मत्पाशान्त्र मुंश्चन्त्व १ हंसः सांतपना मंदिरा मांदियष्णवंः। पिप्रीहि देवा १ उशतो यंविष्ठ विद्वा १ ऋतू १ एऋतु पत्रे यजेह। ये दैव्यां ऋत्विज् स्तेभिरग्ने त्व १ होतृंणामस्यायंजिष्ठः। अग्ने यद्द्य विशो अध्वरस्य होतः पावक॥३२॥

शोचे वेष्व हि यज्वां। ऋता यंजासि महिना वि यद्भूरह्व्या वंह यविष्ठ या ते अद्या अग्निनां रियमंश्रवत्योषंमेव दिवेदिवे। यशसंं वीरवंत्तमम्॥ गृयस्फानों अमीवहा वंसुवित्युंष्टिवर्धनः। सुमित्रः सोम नो भव। गृहंमेधास् आ गंत मरुतो मापं भूतन। प्रमुश्चन्तों नो अर्हंसः। पूर्वीभिर्हि दंदाशिम श्राद्भिंमरुतो वयम्। महोभिः॥३३॥

चर्षणीनाम्। प्र बुधियां ईरते वो महार्रस् प्र णामानि प्रयज्यवस्तिरध्वम्। सहस्रियं दम्यंम्भागमेतं गृहमेधीयंम्मरुतो जुषध्वम्। उप यमेतिं युवतिः सुदर्खं दोषा वस्तोर्ंह्विष्मंती घृताचीं। उप स्वैनंम्रमंतिर्वसूयुः। इमो अंग्ने वीततमानि ह्व्याजंस्रो विख्य देवतांतिमच्छं। प्रति न ई॰ सुर्भीणि वियन्तु। ऋीडं वः शर्धो मारुतमनुर्वाण थे रथेशुभम्।॥३४॥

कण्वां अभि प्र गांयत। अत्यांसो न ये मुरुतः स्वश्रों यख्वहशो न शुभयंन्त मर्याः। ते हंम्येष्ठाः शिशंवो न शुभा वथ्सासो न प्रंकीडिनः पयोधाः। प्रैषामज्मेषु विथुरेवं रेजते भूमिर्यामेषु यद्धं युअतं शुभे। ते कीडयो धुनयो भ्राजंदष्टयः स्वयम्मंहित्वम्पंनयन्त धूतयः। उपह्वरेषु यदिचध्वं य्यिं वयं इव मरुतः केनं॥३५॥

चित्पथा। श्लोतंन्ति कोशा उपं वो रथेष्वा घृतमंख्यता मधंवर्णमर्चते। अग्निमंग्निक् हवीमिभिः सदां हवन्त विश्पितिम्। ह्व्यवाहंम्पुरुप्रियम्। तर हि शर्श्वन्त ईडंते स्रुचा देवं घृतश्चतां। अग्निर ह्व्याय वोढंवे। इन्द्रांग्नी रोचना दिवः श्लथंद्वृत्रमिन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरो विश्वंकर्मन् ह्विषां वावृधानो विश्वंकर्मन् ह्विषा वर्धनेन॥३६॥

सूर्यस्य मनुषो मरुतः पावंक महोभी रथेशुभुं केन षट्वंत्वारिश्शच॥13॥॥——[१३]

र्शिमरंसि राज्ञ्यंस्ययं पुरो हरिकेशोऽग्निर्मूर्धेन्द्राग्निभ्यां बृह्स्पतिंभूयस्कृदंस्यग्निनां विश्वाषाद्वजापंतिर्मनंसा कृत्तिंका मधुंश्च समिद्दिशान्द्वादंश॥12॥ रुश्मिरंसि प्रतिं धेनुमंसि स्तनयिबुसिनंरस्यादित्यानारं सप्तित्रिरंशत्॥ 37॥ रश्मिरंसि को अद्य युंङ्के॥ ॥ 🗕 [१४]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io \mid http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/